

Pápežská akadémia pre život vydala šokujúcu knihu. Pripúšťa v nej eutanáziu, umelé oplodnenie, aj revíziu samotných Božích prikázaní!!!

18. marca 2024 ✝ Krátke správy

Text, ktorý minulý mesiac publikovala *Pápežská akadémia pre život* nesie názov *Radost zo života* (Gioia della vita) a je to skutočná papierová Pandorina skrinka plná pokroku. Práca bola podľa jej autorov a arcibiskupa Vincenza Pagliu, predsedu akadémie, zverejnená na oslavu nadchádzajúceho 30. výročia uverejnenia encykliky *Evangelium vitae*. Tú zverejnil v roku 1995 pápež Ján Pavol II., adresovaná bola „*biskupom, kňazom a diakonom, rehoľníkom a rehoľníčkam, veriacim laikom a všetkým ľuďom dobrej vôle*“ a hovorila o „*hodnote a nenarušiteľnosti ľudského života*“.

Ilustračný obrázok, zdroj: Freerange Stock

Kniha je podľa autorov „*ovocím spoločnej reflexie kvalifikovanej skupiny teológov, zhromaždených z iniciatívy Pápežskej akadémie pre život*“. O tom, čo si súčasný Vatikán predstavuje pod pojmom „*kvalifikovaná skupina teológov*“ v *Pápežskej akadémii*, sa dá niečo dozvedieť aj zo správ, ktoré v posledných rokoch informujú o podozriavo sa množiacom výskyte netypických vedeckých pracovníkov akadémie s heterodoxným, či dokonca ateistickým duchovným pozadím:

<https://christianitas.sk/ateistka-podporujuca-potraty-je-novou-clenkou-papezskej-akademie-pre-zivot-to-nie-je-vtip/>

<https://christianitas.sk/papezska-akademia-pre-zivot-spochybuje-zakaz-antikoncepce-uverejnuje-rozhovor-s-otcom-chiodim/>

<https://christianitas.sk/katolicky-akademik-kritizuje-papezsku-akademiu-pre-zivot-a-liberalne-nazory-niektorych-jej-clenov-je-to-trapne/>

<https://christianitas.sk/zacina-sa-vojna-o-encykliku-humanae-vitae-kardinal-ladaria-verzus-biskup-paglia/>

Nová kniha, ktorá má byť údajne oslavou encykliky Jána Pavla II., v skutočnosti predstavuje akúsi paródiu na jeho názory ohľadom bioetických otázok. Pontifikát Jána Pavla II. mal zaiste svoje chyby, avšak tie sa

netýkali základných právd katolíckej morálky, medzi ktoré patrí odmietanie umelých potratov, eutanázie, umelého oplodnenia a umelej antikoncepcie. No a práve relativizovaním, či dokonca pripúšťaním týchto kontroverzných praktík, sa rozhodli členovia „kvalifikovanej skupiny teológov“ posmrtno zavraždiť Jánovi Pavlovi II.

Portál *La Nuova Bussola Quotidiana*, ktorá o škandále informuje, sa sťažuje prostredníctvom autora Tommasa Scandroglia, že pokrokoví teológovia sa rozhodli zrevidovať ešte aj Sväté písmo a komentuje to lapidárne: „Teraz sme už v totálnej heréze.“

<https://lanuovabq.it/it/si-a-eutanasia-e-fecondazione-artificiale-la-rivoluzione-di-paglia>

A čo si pre nás naši teológovia najnovšie pripravili? Je toho veľa, takže len niekoľko drobných informácií o ich snažení:

Prvá inovácia katolíckej morálky sa týka eutanázie. Už to, že si učitelia kladú otázku, či má byť alebo nemá byť (!) zakázaná, akoby o tom v Cirkvi nebolo raz a navždy rozhodnuté, vzbudzuje zmätok. No a čo by ste povedali? V texte odpovedali na túto otázku tak, že je možno lepšie ju nezakázať, pretože *„by to mohlo mať za následok väčšie škody na verejnom blahu a v občianskom spolužití, kvôli zintenzívneniu sporov a kvôli hrozbe tajných vykonávaní, takýchto oficiálne zakázaných praktík.“*

Skrátka, podobne ako pri zástancoch legalizácie drog, potratov alebo prostitúcie – je údajne lepšie to mať pod kontrolou, aby sa to nezvrhlo. Aj za cenu rezignácie na morálku. Logicky domyslené: pre spoločnosť je podľa týchto teológov lepšie, ak bude štátom regulované zabíjanie chorých a nepotrebných, než by to malo byť pokútne, kriminálne a spoločnosť rozdeľujúce. Kniha síce ďalej pripúšťa, že *„je to problematické, keď sa schvaľuje a nejakým spôsobom ospravedlňuje eticky kontroverzná alebo odmietaná prax.“* Ale problémy sú predsa na to, aby sa riešili. Preto v rámci dialektického krájaníka ideologickej salámy prichádzajú teológovia s kompromisným riešením:

„Vynára sa otázka, či by sa trestnoprávna a občianska zodpovednosť, napríklad v prípade pomoci pri samovražde, nedala v rámci jasne stanovených hraníc a po prebehnutí kultúrnej a politicko-inštitucionálnej diskusie, diferencovať.“

Otázka sa teda vynorila, a už sa asi tak ľahko späť neponorí. Zároveň tiež teológovia vyjadrili porozumenie ohľadom možnosti prerušenia prísunu výživy, hydratácie a asistovanej ventilácie pre ťažko chorých pacientov. Samozrejme, je to v duchu humanizmu, pretože podľa nich je tento prísun zameraný *„na udržanie funkčnosti orgánov posudzovaných izolovane. Tým sa stráca zo zreteľa celistvosť osoby a jej celkové dobro.“*

Portál *La Nuova Bussola Quotidiana* ďalej píše, že *„tieto postoje v prospech eutanázie sú zjavne v rozpore s obsahom Evangelium vitae, textu, ktorý chceli oslavovať“!*

Ďalšou inováciou oproti encyklike, je otvorenosť voči umelému oplodneniu. Podľa akademikov v homológnom asistovanom plodení *„sa oplodnenie nekoná umelo oddelené od pohlavného styku“:*

„Naopak, technika pôsobí ako forma terapie, ktorá nám umožňuje napraviť sterilitu nie nahradením vzťahu, ale umožnením oplodnenia.“

Iný pohľad však poskytuje inštrukcia Kongregácie pre náuku viery *Donum vitae* z roku 1987:

<https://www.kbs.sk/pdf/VAT/VATDonumVitae1987.pdf>

Základom pre morálne inovácie obsiahnuté v *Radosti zo života*, ako naznačuje už samotný názov publikácie, je antropocentrické presunutie dôrazu od plnenia Božej vôle na „plnohodnotný“ život človeka. Ten sa rozvinie za predpokladu zbavenia sa nemennosti prirodzenosti:

*„Hermeneutika osoby v zmysle slobody vo vzťahu predstavuje prekonanie (?) tradičnej predstavy osoby, ako rationalis naturae individua substantia. Osoba **nesmie** (?) byť chápaná vo svetle substantivistických kategórií, ale skôr v zmysle historického procesu.“*

To však znamená popretie celého dedičstva scholastickej katolíckej filozofie, založenej na Platónovi a Aristotelovi, v ktorej dominuje stálosť druhov, rodov, kategórií a substancií v prospech evolucionistických koncepcií, v ktorých sa v konečnom dôsledku morálka prispôbuje dobovému štádiu vývoja ľudskej bytosti a historickému kontextu. Počúvajte len súdruhov teológov:

„Ľudská identita nie je daná raz a navždy, ale má odvodenú historickú a naratívnu podobu. ... Osobnosť ako taká nie je raz navždy daná, ale je postavená sama na sebe (!) a na voľbe vo vzťahu k druhým. ... Prechod od interpretácie osoby v zmysle substancie, k interpretácii v zmysle činu (!), zahŕňa poznanie, že porozumenie človeku je v konečnom dôsledku praktickou a nie teoretickou objektivizujúcou otázkou.“

Takéto tvrdenia vrhajú morálnu teológiu do subjektivismu tzv. filozofie života, blondelizmu, hegelianizmu a ďalších, antropocentrických či panteistických bludov 19. a 20. storočia. Výsledný výsledok teológov z Pápežskej akadémie potom ústi až do relativizácie samotného Svätého písma:

*„Nemali by sme zaobchádzať s Písmom, ako s nadčasovými pravidlami a normami, ktoré si nárokuje na nemennosť pravdy (!!!) ... Zdá sa, že biblické posolstvo sa postupom času rozpracováva a prehlbuje cestou prepisovania a preformulovania. Zjavená pravda je pravdou, ktorá dozrieva, ktorá sa progresívne vyvíja, aj za cenu toho, že sa z jedného okamihu na druhý musí opraviť. To platí aj pre slová odvodené z Mojžišovej (!!!) autority, ktoré sa odovzdávajú **ako** Božie prikázania.“ (!!!)*

Toto je dielo Pápežskej akadémie! Nič menej a nič viac, než spochybňovanie samotného základu morálky – Božích prikázaní!

Dodajme len, že začiatkom apríla má byť uverejnený nový vatikánsky dokument práve o bioetických témach, ktoré relativizuje zmienená publikácia:

<https://christianitas.sk/vatikan-pripravuje-na-april-novy-dokument-o-ludskej-dostojnosti-prace-vedie-kardinal-fernandez-a-dennik-la-croix-predpoveda-soky/>

Tak nám Pán Boh pomáhaj...

BM

Zdroj: *La Nuova Bussola Quotidiana*, titulný ilustračný obrázok, zdroj – Freerange Stock

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/papezska-akademia-pre-zivot-vydala-sokujucu-knihu-pripustavnej-eutanaziu-umele-oplodnenie-aj-reviziu-samotnych-bozich-prikazani/>